

Cesc Mullerat, la constància del caminant

Date : 05/03/2014

Publicat el 05-03-2014

Marcel Albet entrevista a Francesc Mullerat

Francesc Mullerat (Santa Coloma de Queralt, 1961). Casat, tres fills en edat escolar, arquitecte. Va practicar l'alpinisme fins que es va casar. Es va vincular al CMSC a través de l'esplai Sarau. Per raons d'horaris es considera un soci actiu no participatiu. Enguany i per segona vegada, ha quedat classificat a la Copa Catalana de Marxes de Resistència, el gener passat va rebre la Copa. L'hem entrevistat.

En Francesc al cim del Ballivierna

Per què vas començar a fer les caminades? Tot va començar el 2003 amb la Tres Monestirs quan un veí i jo ens vam apuntar sense haver fet mai una distància ni un nivell d'aquesta magnitud, vaig acabar ben bloquejat de cames, però detectant una activitat que m'agradava, i així poc a poc descobreixes les marxes de resistència, t'hi vas apuntant i de cop et trobes amb l'objectiu de fer la Copa.

De què estem parlant? Enguany han estat 13 marxes amb un recorregut oficial de 802,07km i un desnivell acumulat de 61.959 m. Hem petejat la Selva del Camp, les Muntanyes de Prades, Molins-Montserrat, Pont de Suert-Tremp, Riudoms-La Mola-Riudoms, Dips, Montseny, Cap de Rec, Gràcia-Montserrat, Oliana, Matagalls-Montserrat, Trenkakames, Marxassa i Garraf.

Quina ha esta la millor marxa? Sempre m'ho pregunten, la resposta no existeix. Totes tenen el seu encant, n'hi ha de salvatges com Dips, Oliana, Carenes, la mediàtica Matagalls, les que arriben a

Montserrat des de Molins i Barcelona travessant l'estimada Collserola, les del Montseny fent cims o travessant-lo amb la Marxassa que acaba al mar, per les muntanyes de Tarragona per Riudoms i el Vendrell. La Trenkakames, dura però entranyable. La descoberta del Garraf, sense oblidar la nostra de Cap de Rec, la més alpina.

Per què ho fas? Ser capaç de caminar i ajuntar-me amb un grapat d'entusiastes i caminar durant vint-i-una hores si cal, de nit, plovent, nevant o amb calor, no hi ha resposta, ho faig perquè m'agrada i em ve de gust. És un repte personal. Calen sacrificis familiars, sobretot necessites tretze caps de setmana de març a novembre (juliol i agost parem) i si la marxa és llarga o nocturna necessites dos dies per caminar i recuperar-te.

Què opines de la manera de puntuació de les marxes? Trobo magnífic el sistema de puntuació de la Copa, puntua qui arriba en el temps establert i no importa en la posició que ho facis; al final de la temporada si has assolit la puntuació t'anomenen campió individual de la Copa, enguany ho hem estat 90 caminadors i caminadores, i rebem un trofeu. L'altre gran valor de les caminades és la gent que les fem, poc a poc detectes els que van al teu ritme i de marxa en marxa vas fent amics.

Com ha anat la temporada, algunes recomanacions? Enguany el gran company de caminades ha estat Julián, altres anys l'admirat Esteve, el Hermann i tants d'altres. Una crida per acabar, crec que cal activar més la presència de membres del Club Muntanyenc en la Copa Catalana. Ens ho podríem establir com a objectiu, és una manera magnífica de poder conèixer l'extraordinari país que tenim. A reveure, fins a la Marxa dels Castells de la Segarra...la primera de la temporada.

Des de **elmuntanyenc** no podem fer altra cosa que felicitar al company Cesc Mullerat per l'èxit obtingut i per la seva bona predisposició a convidar i engrescar altres socis del Club a participar en les caminades de resistència.